

ПЛЕНУМ ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

26 квітня 1984 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

У роботі Пленуму взяли участь перші секретарі обкомів партії, голови облвиконкомів, міністри УРСР, керівники деяких інших республіканських організацій, які не входять до складу Центрального Комітету і Ревізійної комісії Компартії України, а також директори окремих шкіл, педагогі, вчені.

Пленум розглянув питання про підсумки квітневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій республіки, які випливають з його рішень і виступів товариша К. У. Черненка на Пленумі і першій сесії Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання.

З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

В обговоренні взяли участь товариші: Ю. Н. ЄЛЬЧЕНКО — перший секретар Київського міського партії, Б. Т. ГОНЧАРЕНКО — перший секретар Ворошиловградського обкому партії, В. О. ОРЛОВ — вальцовальник Запорізького металургійного комбінату «Запоріжсталь» імені С. Орджонікідзе, А. С. СТАТІНОВ — голова Донецького облвиконкому, М. В. ФОМЕНКО — міністр освіти УРСР, Т. І. ПАНАСЕНКО — перший секретар Ровенського обкому партії, О. А. ЗАХАРЕНКО — директор Сахнівської середньої школи Черкаської області, народний учитель СРСР, О. В. МІГДЕЄВ — голова Дніпропетровського міськвиконкому, М. І. ОВСІЄНКО — директор середнього профтехучилища № 17 м. Харкова, А. І. КОРНІЄНКО — перший секретар Тернопільського обкому партії, М. К. ГРИНЬКО — міністр вугільної промисловості УРСР, С. Д. КУШНІРОВА — перший секретар Шосткинського міського партії Сумської області, Б. М. ГРАНАТ — головний агроном колгоспу імені Ватутіна Кіровоградської області, заслужений агроном Української РСР, М. С. ВОРОНЕНКО — генеральний директор Львівського виробничого об'єднання імені 50-річчя Жовтня, В. І. МИРОНЕНКО — перший секретар ЦК ЛКСМ України.

Із заключним словом на Пленумі виступив товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ. В обговореному питанні Пленум одногослодно прийняв постанову, яка публікується в пресі.

26 квітня відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України. В його роботі взяли участь перші секретарі обкомів партії, голови облвиконкомів, міністри УРСР, керівники деяких інших республіканських організацій, які не входять до складу Центрального Комітету і Ревізійної комісії Компартії України, а також директори окремих шкіл, педагогі, вчені.

Пленум розглянув питання «Про підсумки квітневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій республіки, що випливають з його рішень і виступів товариша К. У. Черненка на Пленумі і першій сесії Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання». З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький.

У доповіді відзначалось, що рішення Пленуму ЦК КПРС і сесії Верховної Ради СРСР, положення і завдання, сформульовані у виступах товариша К. У. Черненка на Пленумі і сесії, мають першорядне, мобілізуюче значення для практичної діяльності партії, її організацій на місцях, удосконалення державного будівництва. В них переконливо втілено незмінність політичного курсу КПРС, послідовно продовжено лінію партії на вдосконалення всіх сторін економічного, соціально-політичного і духовного життя суспільства розвинутого соціалізму. Ця лінія знайшла також конкретний вияв у заяві радянського уряду, з якою на сесії виступив член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР товариш М. О. Тихонов.

Наша партія, радянська держава і далі непохитно проводитимуть ленінський курс на подальше зміцнення економічної та оборонної могутності Батьківщини, неухильне піднесення народного добробуту, створення умов для мирної, творчої праці радянських людей.

Керуючись постановою квітневого (1984 р.) Плену-

му ЦК КПРС «Про подальше поліпшення роботи Рад народних депутатів», необхідності забезпечити підвищення рівня партійного керівництва радянськими органами, добиваючись при цьому, щоб кожна Рада наполегливо вдосконалювала зміст, стиль і методи своєї діяльності, ефективно використовувала надані Конституцією СРСР права і повноваження в забезпеченні комплексного економічного й соціального розвитку відповідних регіонів, правильного поєднання територіального і галузевих начал в управлінні, суворого додержання загальнодержавних інтересів.

Слід і далі, відзначалось на Пленумі, підвищувати відповідальність Рад народних депутатів, їх виконавчих органів за виконання державних планів, повніше задоволення попиту населення на високоякісні товари народного споживання, вдосконалення сфери послуг, поліпшення всіх сторін життя і побуту людей, розвиток їх трудової і громадської активності, виховання трудящих в дусі радянського патріотизму і соціалістичного інтернаціоналізму, взаємної поваги й дружби всіх націй і народностей нашої країни, готовності захистити великі завоювання соціалізму.

Вказувалось на необхідність удосконалювати організаційно-масову діяльність Рад, зокрема підготовку і проведення сесій, засідань виконавчих комітетів, роботу постійних комісій, розширювати практику депутатських запитів.

Предметною була розмова про здійснення реформи загальноосвітньої і професійної школи, вдосконалення структури загальності середньої і професійної освіти, поліпшення навчального процесу, використання виховного потенціалу та інші актуальні проблеми, від розв'язання яких залежить якість та ідейне загартовування підрастаючого покоління, підготовка його до життя і праці. Необхідно, відзначали промовці, забезпечити ретельну, всебічну підготовку

до проведення реформи. Уже в цьому році слід здійснити конкретні заходи по вдосконаленню навчально-виховного процесу, зміцненню матеріально-технічної бази шкіл і профтехучилищ.

В обговоренні взяли участь товариші: Ю. Н. Єльченко — перший секретар Київського міського партії, Б. Т. Гончаренко — перший секретар Ворошиловградського обкому партії, В. О. Орлов — вальцовальник Запорізького металургійного комбінату «Запоріжсталь» імені С. Орджонікідзе, А. С. Статінов — голова Донецького облвиконкому, М. В. Фоменко — міністр освіти УРСР, Т. І. Панасенко — перший секретар Ровенського обкому партії, О. А. Захаренко — директор Сахнівської середньої школи Черкаської області, народний учитель СРСР, О. В. Мигдеев — голова Дніпропетровського міськвиконкому, М. І. Овсієнко — директор середнього профтехучилища № 17 м. Харкова, А. І. Корнієнко — перший секретар Тернопільського обкому партії, М. К. Гринько — міністр вугільної промисловості УРСР, С. Д. Кушнірова — перший секретар Шосткинського міського партії Сумської області, Б. М. Гранат — головний агроном колгоспу імені Ватутіна Кіровоградської області, заслужений агроном Української РСР, М. С. Вороненко — генеральний директор Львівського виробничого об'єднання імені 50-річчя Жовтня, В. І. Миرونенко — перший секретар ЦК ЛКСМ України.

Із заключним словом на Пленумі виступив товариш В. В. Щербицький.

Учасники Пленуму запевнили Центрального Комітету КПРС, що партійні організації, трудящі республіки зроблять усе для виконання рішень XXVI з'їзду партії, квітневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС і першої сесії Верховної Ради СРСР, гідно зустрінуть XXVII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу.

[РТАУ].

18 квітня цього року у газеті «Радянська Україна» був опублікований лист членів учнівської виробничої бригади Комишуватської середньої школи Новоукраїнського району «Ми — молоді гіталовці».

Школярі, учнівська молодь області гаряче схвалюють заклик гіталовців готувати себе до прекрасної і почесної професії на землі — хліборобській. Друкуємо відгуки на лист комишуватців.

Інакше ми не можемо. Бо так уже хочеться не відставати від комишуватців.

В. МАКАРЕНКО,
бригадир учнівської
виробничої бригади
Новопраської СШ.

Олександрійський район.

Примножуємо традиції

гіталовців

Коли ми, члени шкільної виробничої, дізналися, що наші ровесники із села Комишуватого за підсумками минулого року стали лауреатами премії Ленінського комсомолу, то від душі, по-доброму порадувалися за своїх друзів, з якими підтримуємо зв'язки не один рік. Так, ці хлопці і дівчата своєю натхненною працею, бажанням і постійною готовністю прийти на допомогу старшим по-справжньому заслужили такої високої нагороди.

А для нас висока відзнака друзів — стимул працювати ще краще, ще завзятіше. І не в похвалу самим собі скажу, що дещо ми вже зробили ось зараз, навесні. Робота нашої виробничої бригади різнопла-

нова. Є в нас ланка тваринників, рільнича бригада, дослідницька група... Кожному із 305 учнів є завдання до душі.

З яким нетерпінням ми чекали літньої весни! Хотілося пошвидше вийти в поле, сісти за кермо тракторів (їх подарував нам підшефний колгосп імені Леніна), обробити перші в житті самостійні гектари. Нарешті довгожданний час настав. Площу в 40 гектарів ми засіли швидко. Робота ладилася, півно, через те, що тоді поруч були бригадир овочівницької бригади, колішня вихованка нашої школи Р. П. Кошова, головний агроном господарства В. П. Гавриш.

Тепер готуємось до висадки капусти, помідорів. У полі буваємо чи не щодня. Звичайно, втомлюємось, але яка це приємна, радісна втома, коли знаєш: оце я зробив власноручно. І так думають всі мої товариші — друзі по школі.

«Хліб — суть життя»

ця фраза одна з багатьох, котрі особливо запам'яталися мені в листі комишуватців.

Про славі справи комуністичної учнівської виробничої бригади ми знаємо давно. Широко радіємо, коли знаємо про неї щось хороше, вагоме. Недавно довідалися, що її відзначено премією Ленінського комсомолу. Тож хочу від імені всіх учнів нашої технікуму передати ладні привітання хлопцям і дівчатам із Комишуватого і побажати: так тримати завжди!

Ю. ПТАШИНСЬКИЙ,
член механізованого
загону «Механік-83»
Кіровоградського технікуму
механізації сільськогосподарства.

ПО ПІВТОРИДВІ НОРМИ

У колгоспі імені XX з'їзду КПРС мунурудзу буде вирощувати спеціально створений загін. До складу цього загону входять і комсомольсько-молодіжна ланка, яку очолює Віктор Ткаченко. Нині робота на мунурудзній плантації в самому розпалі. Хлопці поспішають, щоб до початку травневих свят повністю закінчити посівну. Два агрегати Василя Козлова та Юрія Сегляника, чітко дотримуючись черговості заправки сіялками насінням і добривами, рівними смугами мережать поле. Для сіяльних агрегатів готує фронт роботи Микола Болбас. Це він, витримуючи технологію індустріального методу, вносить на площу гербіциди.

На знімку ж: Микола Болбас перевіряє агрегат для внесення гербіцидів; секретар комсомольської організації колгоспу Раїса ПОГРІБНА і ланковий Віктор ТКАЧЕНКО.

Текст і фото М. САВЕНКА.
Онуфріївський район.

У ЦЬОМУ році радянська молодь буде відзначати 60-річчя приєднання комсомолу імені Володимира Ілліча Леніна. Літом зберуться на Дворцовій площі Ленінграда переможці Всесоюзного огляду — кращі молоді виробничники, студенти, вчені. Хочеться вірити, що серед них будуть представники і нашого колгоспу. В усякому випадку передумови для такого прогнозу є серйозні — переважна більшість молодих працівників нашого господарства працюють ударно, перевищуючи планові завдання, вносячи тим самим свій посильний вклад у підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва. Заклик партії підвищити продуктивність праці на один процент проти плану і знизити собівартість продукції на 0,5 процента — це значить вести постійний пошук невикористаних ще резервів. Таких, наприклад, як взаємозамінність на робочих місцях, впровадження нових форм організації праці. Саме про це наголошувалося і на VII Пленумі ЦК ВЛКСМ, який відбувся 17 березня в Москві.

У комсомольській організації господарства на обліку 79 членів ВЛКСМ. І немає такого місця в колгоспному виробництві, де б не працювала молодь. Серед молодих виробничників переможцями соціалістичного змагання за 1983 рік стали доярка Любова Пітенко, яка надоїла по 3576 кілограмів молока на кожну корову своєї групи, виконавши річний план на 106,8 процента, та механізатор Сергій Чабарай, який при плані 2200 гектарів умовної оранки трактором Т-150 фактично виробив 2248,4 гектара.

Та комітет комсомолу хвилюють не тільки високі кінцеві результати у праці нашої молоді, а й те, за яких умов і за рахунок чо-

го вони досягнуті. На XIX з'їзді ВЛКСМ було прийнято рішення про створення Всесоюзного комсомольського рахунку економії та бережливості одинадцяті п'ятиріччя. Мета цього заходу — посилення режиму економії і бережливості, як однієї з найважливіших умов під-

ПЕРЕДУМОВИ — СЕРЙОЗНІ

вищення ефективності виробництва, успішного виконання планів. Крім того, створення такого рахунку служить вихованню у кожного комсомольця, кожної молодої людини комуністичного ставлення до праці. Свою частку в цю справу вносить і молодь нашого господарства. Правда, результати нас поки що не радують. Але слід сказати, що ми постійно вишукуємо такі ділянки і процеси виробництва, де творча думка самих виконавців роботи може допомогти збільшити економічну результативність за рахунок ощадливого і бережливого витрачання енергетичних ресурсів, запчастин, продовження строку роботи машин, агрегатів, станків. Це першочергове завдання роботи комітету комсомолу, штабу «Комсомольського прожектора». Члени комітету комсомолу, активісти регулярно проводять рейди, під час яких виявляють невикористані резерви. Як правило, в них беруть участь і народні контролери.

Крім вирішення питань активізації роботи серед молоді, безпосередньо пов'язаних з виробни-

цтвом, комітет комсомолу приділяє значну увагу громадській роботі. Ми підтримуємо тісний зв'язок з учнями Кіровоградського технікуму по підготовці керівних кадрів для колгоспів і радгоспів. Проводимо вечори профорієнтації, на яких учні зустрічаються з молодими

колгоспні, Сергій Коваленко, який побував в комсомольському таборі «Юність». Відбулася цікава екскурсія в місто Канів у музей Т. Г. Шевченка, в якій взяли участь кращі виробничники-комсомольці.

Молоді механізатори колгоспу С. Чабарай, В. Воак та М. Іванович одержали нові трактори і нині включилися у весняно-польові роботи. Отже, умови для праці і відпочинку в господарстві є. Тому, відслуживши в рядах Радянської Армії, повернувшись до колгоспу О. Ключа, С. Байбуз, В. Денисенко.

Обговорюючи матеріали

ЖИТТЯ

СПІЛКИ

Всесоюзної економічної наради по проблемах агропромислового комплексу, ми, молоді трудівники села, особливу увагу звернули на такі рядки із виступу К. У. Черненко, де він наголошує на тому, що перед нами стоїть завдання — вийти на більш високі рубежі по виробництву зернових і технічних культур і тим самим забезпечити населення продуктами харчування і насамперед м'ясом, молоком, плодами та овочами.

Отже, справа честі кожного комсомольця нашого господарства своєю творчою високопродуктивною працею всіляко сприяти втіленню в життя намічених партією економічних заходів по забезпеченню виконання Продовольчої програми СРСР.

В. СОЛОНЧЕНКО, секретар комсомольської організації колгоспу імені Тельмана. Компанієвський район.

ЗВІТИ І ВИБОРИ У ШКІЛЬНОМУ КОМСОМОЛІ

НАМІТКИ ЗРОБЛЕНО.

ЯКИМИ БУДУТЬ РЕЗУЛЬТАТИ?

Завершується звітно-виборна кампанія в шкільних комсомольських організаціях. У центрі головних зборів року — питання боротьби за якість знань, бо саме хороше навчання є основним завданням як комсомольців, так і неспілкової молоді.

Комсомольська організація Сухотанильської СШ свою роботу по вихованню в учнів сумлінного ставлення до навчання планує разом з педагогічним колективом школи. Тому у трьох останніх чвертях се-

за звітний період приділялась військово-патрістичній роботі. Кращі лектори з числа комсомольців виступали з лекціями, бесідами з цієї тематики. Для кожного сухотанильського школяра могла Героя Радянського Союзу Андрія Васильовича Грязнова, який похований в центрі села, — святе місце. Ніколи не заростає сюди стежка, завжди тут доглянуто і прибрано. І коли приїхав на запрошення школярів з далекого Ставрополя брат героя, то сказав шире спасибі хлопцям і дівчатам.

— Всі хлопці нашого класу протягом останніх двох років працювали помісниками комбайнерів на жнивках, — відзначив десятикласник Володимир Манзюк. — Тому після випускних екзаменів багато з нас залишаться працювати в рідному селі.

Для хлопців знайдеться діло біля техніки, а працюючі руки дівчат чекає колгоспна ферма. Недарма кожний тиждень працювали на МТФ трудові десанти.

На зборах згадувались не тільки успіхи, самокритично висвітлювались і промахи, недоліки. Саме їх належить виправляти по-взаємному комітету комсомолу. Через рік уже йому звітувати. Яким буде цей звіт, покаже час. В усьому разі, на досягнутому спілчанні зупинятися не збираються.

В. ПИРОЖЕНКО, завідувач районним методкабінетом. Вільшанський район.

В обласній бібліотеці для юнацтва імені О. Бойченка пройшов день профорієнтації. Для старшокласників СШ № 5 м. Кіровограда його провели викладачі технічного училища № 4 і працівники бібліотеки. На знімку: огляд літератури по професійній сфері побуту робить старший бібліотекар Надія ПІСЕНКО. Фото М. БУЧИНСЬКОГО.

СТАЛО САДОМ СЕЛО

САХНОВЩИНА Харківської області, 27 квітня. (Юр. РАТАУ В. КОШКАРЬОВ). Молоді фруктові сади разом з іншими від нових будинків одержали в подарунок до Першотравня двадцять сім колгоспів «Комуніст». Ініціаторами благоустрою новостворених садів до закінчення їх будівництва стали депутати Катеринівської сільської Ради.

У Катеринівці діє громадська рада по реконструкції села. В її роботі беруть участь і народні обранці.

Взявши під свій контроль спорудження житла, об'єктів культурно-побутового призначення, вони подбали і про те, щоб разом з новобудовами вирости наївної клумби, сади. За пропозицією депутатів на місці колишнього ярку розбито розсадини фруктових і декоративних дерев, з'явилась колгоспна оранжерея.

Село Катеринівка ввійшло переможцем всесоюзного огляду по благоустрою, нагороджене срібною медаллю ВДНГ.

Пам'ятайте, що...

Втрата за добу більше чотирьох, а за рік — близько тисячі п'ятисот кілограмів — до таких серйозних збитків може призвести постійний витік лише ОДНІЄЇ КРАПЛИНИ пального в секунду!

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

КОМЕНТАРІ ЗАЙВІ

— Алло! Райком комсомолу? Будьте ласкаві, запросіть до телефону першого секретаря Миколу Платошніпа...

— Слухаю!

— Миколо, уже більше місяця пройшло з того часу, як по всій країні оголошено двомісячник економії і раціонального витрачання нафтопродуктів. Мабуть, і ви провели...

— ???

— Мене цікавить рейд районного штабу «КП»...

— Знаєте, мене тріпає час не було в Петровому. Відряджений...

— Зачекайте, адже про масові рейди-перевірки писала «Комсомольська правда», наша газета. 27 березня була спеціальна постановка з цього пи-

тання бюро обкому комсомолу. Врешті-решт, на всяк випадок, я продублював рішення цієї постанови по телефону. — Другий секретар Надія Левченко зі мною розмовляла. Найближчим часом проведемо — сказала...

— Ії немає в райкомі...

— Може, члени районного штабу «КП» провели. Запитайте...

Пауза...

— Ні. Кажу ж вам, що я тільки-но з відрядження...

Діалог записав наш кор.

ВІСТІ З ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙОНУ

ДОСВІД

Рейдова бригада у складі начальника штабу «Комсомольського прожектора» Сергія Колієвського і членів штабу Тамара Кабак і Віктора Заволоки провела перевірку стану зберігання і економічного витрачання нафтопродуктів у кол-

Пам'ятайте, що...

Скорочення лише на 1 грам витрачання пального при виробництві кожної кіловат-години електроенергії на теплових електростанціях дозволяє зекономити таку кількість паливних ресурсів, на перевезення яких потрібно близько 400 (!) залізничних поїздів у рік.

ДІЄВІСТЬ

У грудні минулого року «прожектористи» радгоспу «Шляхом Леніна» провели рейд по перевірці зберігання і економічного витрачання нафтопродуктів, під час якого було виявлено ряд суттєвих недоліків. Їх ліквідацію цього місяця перевірили начальник і член штабу «КП» Федір Крамар та Леонід Карташов, а також голова групи народного контролю С. В. Крамар. Висновок — недоліки повністю виправлені. Місце зберігання нафтопродуктів обладнано необхідним інвентарем, пододержано огорожу біля складу. Замість ручних пасосів, які при роботі допускали витрати пального, на заправці встановлено бензоколонки з пістолетною системою. Біля складського приміщення для зберігання автотракторних масел збудовані естакади для навантаження і розвантаження бочок.

НО-
ВІ-
НИНАПЕРЕДОДНІ
ПЕРШОТРАВНЯ

У мікрорайоні «Аеро-флотський» обласного центру відкрився агіт-майданчик. Розмістився він у парку, над яким шефствує Кіровоградське вище льотне училище цивільної авіації. Курсанти доглядають тут пам'ятник загиблим під час Великої Вітчизняної війни, охороняють громадський порядок. Раніше обслуговували для дітей гарну «Галювину казок», а тепер ось — агіт-майданчик. На ньому вже відбулася зустріч жителів мікрорайону з ветераном партії колишнім фронтовиком М. С. Бронницьким, тут також виступили камерний оркестр обласної філармонії та курсанти КВЛУЦА, що приїхали на навчання з братньої Куби — вони виконали сповнені бойового закличу пісні сестри Вітчизни. Подібні заходи проводяться на агіт-майданчику регулярно.

А. ЧЕРНИШОВ,
курсант.

БУДЕ
НОВА АТС

Недавно районний вузол зв'язку, який тільки стає до ладу, одержав усе необхідне обладнання автоматичної телефонної станції на вісім тисяч номерів. До його монтажу приступили виробничники кіровоградського спеціалізованого будівельно-монтажного управління зв'язку тресту «Укрзв'язокбуд» під керівництвом виконроба В. Г. Майстренка. Монтаж телефонного устаткування зв'язківці мають намір завершити в останньому кварталі наступного року.

В. ТАРАНЕЦЬ,
м. Світловодськ.

ЧІЯ ПРОГРАМА
НАЙКРАЩА?

У Компанійському районному будинку культури імені Дем'яна Бедного відбувся обласний огляд агітбригад і агітлективів, присвячений 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. У ньому взяли участь дев'ятнадцять колективів, більшість яких носять звання народних. Серед них — самодіяльні агітаційно-художні бригади Рівнянського СБК Новоукраїнського району, Голлоузіанського, Новоградіаського, Петрівського районних будинків культури, Новоукраїнського міського Палацу культури «Ювілейний».

Кращою визнана програма «Звинуваче Дем'яна Бедного», з якою виступили агіттеатр Компанійського РБК (художній керівник — М. І. Барський). Головні ролі у ній виконували викладач музичної школи М. М. Верко, працівник районного будинку культури Л. О. Слезний і головний незрозумілого райлікарні М. І. Курка.

І. БУР'ЯЧЕНКО,
завідуючий районним відділом культури.

1.

Сонячні промені, ледь торкаючись верхівки дерева, швидко зникали за обрієм. Збуджені щойно проведені польотами, льотчики поспішали до наметів. Федір Дудник обережно склав рюкзак парашута, послабив «блискавку» комбінезона. Попереду — неділя, можна виспатися, написати листа батькам та дружині, зустрітися з комеском за шаховою дошкою.

В полку важких бомбардувальників чекали поповнення, і ветерану частини старшому лейтенанту Ф. Ф. Дуднику доручили виступити перед вчорашніми курсантами. А йому було про що розповісти... 12 бойових вильотів екіпаж здійснив у районі Халхін-Голу, у складі якого літав штурманом старший лейтенант Дудник. Жаркого літа 1939 року ті неосяжні монгольські степи не знали спокою, на розпечених низинах клокотала битва. Радянські льотчики надійно тримали в своїх руках ключі від неба братньої країни. Бойовими друзями Федора Дудника були прославлені соколи Грицевець, Кравченко, Смушкевич, Супрун, Ворожейкін, Полбін...

— Перемога на Халхін-Голі провітрила мозок самураям, — розповідає ветеран авіації Герой Радянського Союзу Ф. Ф. Дудник.

Не астигли перепочити, як знову загальний збір і далекий переліт за маршрутом Хабаровськ — Москва — Ленінград.

— Білофіни почали військові дії. Наше з'єднання передається в розпорядження командарма Мерещкова, — зачитав наказ командир групи двічі Герой Радянського Союзу Григорій Кравченко.

Радянські конструктори передали авіаторам нову машину — бомбардувальник ІЛ-4, якому судилась велика фронтова доля на різних широтах та меридіанах. Штурман-лейтенант Ф. Дудник швидко опанував славетного «Іла», став майстром прицільного удару.

В ході боїв Федора Федотовича Дудника тут же, на аеродромі, прийняли до лави більшовицької партії.

Перед трагічним червнем сорок першого окрема ескадрилья важких бомбардувальників базувалась в районі Ново-Черкаська. Йшли напружені заняття, день і ніч не затихали на польовому аеродромі потужні двигуни.

Вранці сурми забили три-вогу. Весь особовий склад полку зібрався біля штабного намету і жваво обговорював подію. Прибув командир корпусу полковник Судець.

— Сьогодні на світанку фашисти вдерлися на нашу землю. Ваш полк першим вилітає на фронт, — звернувся комкор до авіаторів.

2.

Після важкого перельоту «Іли» вийшли на знак «Т» військового аеродрому се-

знало про біду, — пригадає Федір Федотович.

Полковник Ушаков викликав до штабу всіх командирів екіпажів і поставив завдання нанести удар по механізованій ворожій колоні в районі Жешува.

Вилетіли дев'яткою о другій годині дня. Розтанула зльотна смуга, внизу виблиснув рукав Інгулу, а потім — жоюто-зелені лани, міста і села, ліси і річки.

— Увага! Атакуємо!

І Федір Федотович відкрив контейнер. Внизу під-

ВИСОТИ ФЕДОРА ДУДНИКА

На знімку: Ф. Ф. дудник.

ла Федорівки Кіровоградського району. Був перший ранок війни, фєдорівський аеродром був далеким тилом. Але і тут відчувалась тривожна хода лихоліття. Авіатори рвалися у бій.

— Ми не могли бути спокійними. Що ж там, на східному кордоні? А радіо передавало святковий концерт. Сиділося уявлення, що населення ще не

нялась кіптява вибухів. Фашисти розбігались, вогняний смерч піднявся над колоною. Ударили і бортові кулемети. Ні, не чекали такого німців! Як сніг на голову, рейд червонозорної дев'ятки.

— Все, додому. Триматись цільно, — передав умовним сигналом Павло Андрійович Таран.

Бомбардувальник стрімко набрав висоту і збільшив швидкість. Приклад командири наслідували і інші екіпажі. Вже на зворотному курсі вони піддалися заірочному нападу «мессерів».

Разом ударили і ворожі, і наші кулемети. Відбиваючись від хрестатих піратів, «іллюшини» не змінювали маршрут. Скоріше, скоріше відірватись... Тільки б не потрапити в перехрестя...

В цілому перший виліт на війну, як називає політ 22 червня Ф. Ф. Дудник, закінчився вдало. Фашисти відчували на собі силу червонокрілої авіації. Міф про її знищення було розвіяно.

Як тільки колеса торкнулись землі і замовкли двигуни, льотчики полягали на траву. Не було сил навіть зняти амуніцію. Тільки тоді, коли під'їхала «емка» полковника Ушакова, всі підвелись, і майор Таран чітко відрепортував про результати рейду на Жешув.

— Триста дванадцять бойових вильотів на рахунок мого екіпажу. Довелось змінити десятки баз, стоянок та аеродромів, але перший — фєдорівський — запам'ятався на все життя, — говорить ветеран...

3.

Льотно били з землі зенітки, з повітря весь час загрожували винищувачі. Та ніщо не могло зупинити літаючі фортеці з зірками. В один з рейдів на Раву-Руську майор Таран і старший лейтенант Дудник вели дев'ятку «Іллі» на танкову колону ворога. Стояв вогонь піднявся над залишками панцерників. На

дорозі до фронту згоріло біля десятка танків. Штурман зафіксував кілька прямих влучень у крупівську сталь.

18 липня ескадрилья на чолі з Павлом Тараном парализувала стійбище «юнкерсів» у районі прикордонного Перемишля. Ведучий групи записав на свій рахунок два яструби. Один розпався від бомбового вибуху, другий спалахнував від влучної черги бортового кулемета.

В кінці липня, коли з'явилася загроза окупації Кіро-

воградщини, полк важких бомбардувальників перелітав під Мелітополь. Наша дальня авіація несла втрачені, особливо на малих висотах при прицільному бомбоскиданні. Командування ВПС вирішило кращі екіпажі підготувати для нічних польотів.

— Літали над Азовським морем і донецькими просторами. Дванадцятю вересня бомбили ешелони фашистів у П'ятихатках. Темрява була така, що хоч академічні іспити складалі, — Федір Федотович горіє листи своєї біографії — льотну книжку. — Діяльність привидів, як називали німці учасників нічного нападу, схвалив головнокомандувачем Південно-Західного напрямку маршал Тимошенко. А ще раніше, 28 серпня, полк авіаторів одержав наказ розбомбити переправу противника через Дніпро. У той день екіпаж лейтенанта Вдовенка і Гомоненка з своїми побратимами Карповим та Пулатовим спрямував палаючий літак на ферми мосту. Полум'яні данкові серця! Тарановці помстились за героїчну смерть друзів. На землі вони розповіли про їх подвиг, і незабаром Вітчизна посмертно присвоїла Вдовенку та Гомоненку звання Героя Радянського Союзу, а їх стрільців нагородила орденами.

Фронтова доля льотчика саджала Федора Дудника на знайомий з довоєнного часу новочеркаський аеродром, водила на Коростень, Бориспіль і Мійс-річку.

В. БАЛАШОВ.

[Закінчення буде].

Внести
достойний
вклад

З глибокою увагою в ці дні любуєтесь молоді нашого господарства матеріалів майбутнього (1984 року) Пленуму ЦК КПРС, промову Генерального секретаря нашої партії товарища К. У. Черненко. Зачепили за живе слова Костянтина Устиновича на спільному засіданні Ради Союзу і Ради Національностей про те, що одинадцять п'ятиріччя вишла на надзвичайно відповідальний рубіж виконання тих масштабних комплексних програм, від яких залежить розвиток економічної та оборонної могутності нашої Батьківщини, матеріального і духовного рівня життя радянських людей.

Справді, від нас, хліборобів країни, від нашого вміння, майстерності, добросовісності залежить реалізація Продовольчої програми. Тому слова Костянтина Устиновича палять на ударну, самовіддану працю.

Трудючись нашого господарства добилися вагомих успіхів. З року в рік одержуємо високі врожаї,

виконуємо й перевищуємо план продаж державі всіх видів сільськогосподарської продукції. Сам я торік став переможцем в соціалістичному змаганні молодих комбайнерів району. Та кожному з нас належить зробити ще більше, добитися ще вищих результатів.

Готуючись до весняного польових робіт наступного року, ми створили в колгоспі комсомольсько-молодіжну ланку, старанно відремонтували посівну техніку. Всі посівні роботи виконували в строгій відповідності до вимог, які встановлені в технічній документації. Це буде нашим вкладом у здійснення грандіозних завдань, поставлених партією.

Ш. МАХМУТОВ,
керівник комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені Горького.

Кугарчинський район.

Діти
малюють
світ

В Уфі в Палаці культури нафтовиків відкрилася

виставка дитячих малюнків, яка в травні має з Поїздом дружби відправитися в окуп Галле Німеччини Демократичної Республіки. 150 робіт більш як 100 авторів з усіх кінців Башкирії будуть представляти республіку перед німецькими друзями. Вік художників — від 10 до 15 років.

Першими глядачами виставки стали працівники палацу. Вони були вражені: які серйозні й глобальні проблеми хвилюють наших дітей! Скільки ж енергії й оптимізму у їхніх малюнках.

У роботі дванадцятирічної Наталії Пурчиної з Єраєвського району немає пафосу, але її ідея ясна кожному. На земних півкулях-яблуках — двоє людей. У них шкіра різного кольору. Вони по дружньому стискають один одного руки, а навколо літають голуби — провісники миру й спокою.

«Танець дружби» Марини Кухінової (15 років) можна високо оцінити з професійної точки зору. Марина намалювала в республіканській середній художній школі-інтернаті, тому її малюнок витончений, а композиція відзначається

цілісністю. Дуже цікаві роботи «Наслідуючи» Данаїс Гафіатуліна (12 років) із Шаранського району, «Наш край» Айвара Галієва з Учалів.

Ці та інші малюнки поведуть німецьким друзям про наше життя.

Г. ВАЛЄЕВА.

Підсумки
конкурсу

В Палаці культури відбувся огляд-конкурс вокально-інструментальних ансамблів Советського району Уфи, присвячений 60-річчю присвоєння комсомолу імені Леніна.

В конкурсі взяли участь одинадцять ансамблів. Лауреатами стали ВІА «Путь» (вокальний та інструментальний ансамбль) (Башкирський сільськогосподарський інститут), ВІА тресту № 3 і «Бекер» (ІК «Ювілейний»).

Кращим інструментальним визнано Айрата Махмудова (ВІА «Путь»), а кращим вокалістом — Сергія Вдовина («Бекер»).

А. БОТАНІН.

У НАШИХ БАШКИРСЬКИХ ДРУЗІВ

Провели
призовників

В Буздзянському районному будинку культури відбувся вечір проведення хлопців призовного віку на службу в ряди Радянської Армії. Сюди були запрошені батьки призовників, ветерани партії, війни і праці, передовики виробництва.

Побажали хлопцям успіхів у бойовій та політичній підготовці вчитель військової справи середньої школи № 1 В. Г. Нігматуліна і ветеран Великої Вітчизняної війни Ш. Н. Ахметшин.

Серед чесних гостей був і шестизразовий чемпіон світу з мотогонок Габдрахман Кадиров, який розповів про свою спортивну роботу. Про сьогоднішню справу радянських воїнів, їх нелегку, але почесну службу розказав буздзянцям їхній земляк Усманов, який прибув із Закарпаття у відпустку.

На закінчення вечора призовникам вручили пам'ятні подарунки.

Р. ШАРІПОВ.

Буздзянський район.

ПІСНЯ ЗАЛИШАЄТЬСЯ...

Недавно в нашому місті з великим успіхом пройшли концерти народного артиста РРФСР Йосипа Кобзона. Репертуар співака склали пісні, які вже не раз лунали з естради. Знайомі мелодії, знайомі ритми, знайомі манери. До речі, про манери. Йосип Кобзон належить до співаків, які володіють не просто чудовим голосом. Пріємно вражає культура поведінки співака на сцені. На естраді він завжди стриманий, підтягнутий, суворий. Я б назвала це внутрішньою інтелігентністю співака, яка виражається в зі смаком підібраному репертуарі, в дивному відчутті гостроти моменту.

КОР: — Йосипе Давидовичу, а можливо, ви вважаєте, що пісні 40-х, 50-х років промовистіші, задушевніші?

КОБЗОН: Ні. Не згоден. Пісні 70-х, 80-х років не менш сильні, значимі в ідейному плані порівняно з тими, які маєте на увазі.

НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

Втім, називайте їх, а я відповідалиму...

КОР: Наприклад, на слова Олексія Фатьянова: Майськими поротками почали...

Отгремев, закончилися бої...
Я. КОБЗОН: А ось слова з іншої пісні:

Что ж ты замер, солдат. У святого огня?

Ця пісня Маргарити Агашиной, по-вашому, менш промовиста? Прекрасна пісня. А «Бухенвальдський набат»? А «Дзень Победы»? А пісні О. Пахмутовой, М. Таривердієва, Р. Паулса... Ви не помітили, раніше казали

музика... слова... А тепер казати: музика... вірші... Пісні потрібні не просто слова, а поезія. Висока поезія. І в кожного часу свої пісні.

Я співаю про те, що зараз хвилює серця людей планети, який загрозив ядерна смерть. Я хочу, щоб люди розуміли ціну кожної миті, прожитої і пережитої. Щоб вони мудрішали...

ПОТІМ, у концерті, ніби підтверджуючи свої слова, Кобзон заспівав пісню із телефільму «Сімнадцять миттєвостей весни». І зал являв особливі прихили. А по закінченні пісні вибухнув аплеснами...

...А значить, надо просто помнити долг От первого мгновенья до последнего...

А скільки пісень відкрив нам Йосип Кобзон як пер-

ший виконавець! Я пригадую вечір А. Островського в концертній студії Останкіно і нашу розмову.

Я. КОБЗОН: Арнайді Ілліч був прекрасним композитором. Його пісні ще довго житимуть поміж нас. Сумно, що він так рано пішов із життя. Скільки б ще міг він створити!

КОР: Йосипе Давидовичу, за що ви любите пісню?

Я. КОБЗОН: Я — професіонал. І я не маю права любити пісню конкретного жанру. Я повинен любити всі пісні. За що? За душу. За те, що пісня, як співаюся, з комсомольським зав'язанням юності допомагає будувати і жити. Терміни обросли штампами. Але коли б я не любив пісню, чи зміг би виступати на естраді 25 років?

...З 1959 року, коли юнак з іскристим натхненним поглядом вперше вийшов на концертну естраду Москви і його голос полинув над Ленінськими горами, над бульварами й провулками Замоскворіччя, чого тільки не було в його житті: і радощі, і знахідки, і втрати... Але не було в ньому й дня без пісні. Пісню, що залишається з людиною. Бо найголовніше в ній для Йосипа Кобзона — глибокий зміст.

Після недавнього концерту Й. Кобзона в залі обласної філармонії моя подруга сказала про нього: «Його голос звучить як малиновий дзвін юності...». Можливо, секрет стійкої популярності Йосипа Давидовича в тому, що він уміє залишатися молодим?

В. ЛЕВОЧКО.

ПОКА НЕ ПОЗДНО!

Музика О. ПАХМУТОВОЙ

Вірші М. ДОБРОНРАВОВА

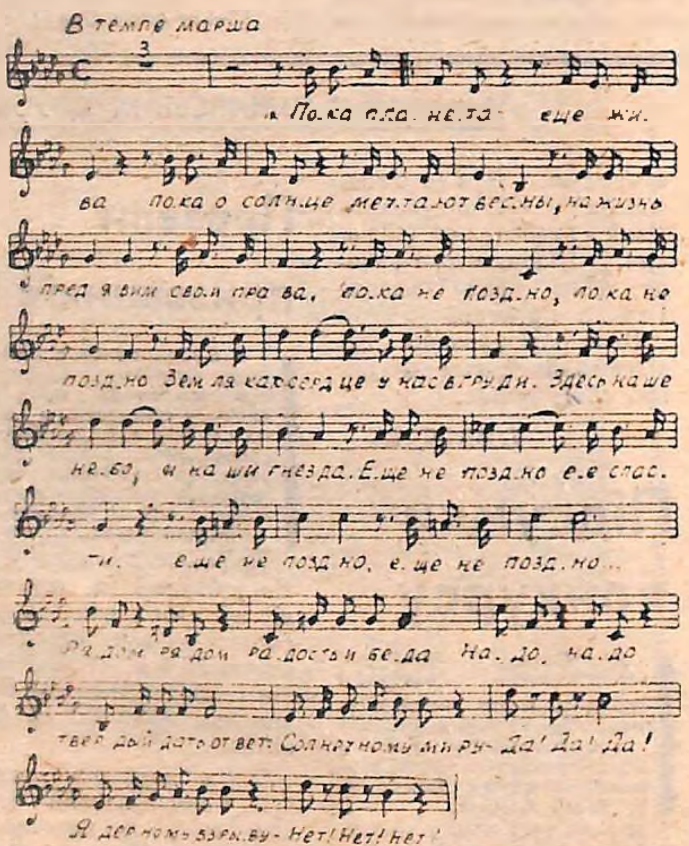
Пока планета еще жива,
Пока о солнце мечтают весны.
На жизнь предвзятым
своим права.
Пока не поздно,
пока не поздно.
Земля, как сердце,
у нас в груди...
Здесь наше небо и наши
гнезда...
Еще не поздно ее спасти.
Еще не поздно,
еще не поздно.

ПРИПЕВ:
Рядом, рядом радость
и беда.
Надо, надо твердый дать
ответ.
Солнечному миру —
Да! Да! Да!
Ядерному варьому —
Нет! Нет! Нет!
Все злее атом и все
страшней.
Все ближе ужас разрывов
грозы.
Еще немного почей и дней,
и будет поздно, и будет
поздно...
Планета крикнет:
«Укрой меня!»

От этой тучи,
от смертоносной,
Укрой от грозной волны
огня.

Пока не поздно,
пока не поздно!
ПРИПЕВ.
Неужто завтра замрут
моря,
Умолнут птицы,
застынут сосны.
Уже не сможет взойти заря.
И спросит небо:
«Неужто поздно?»
Так поклонимся,
что мы спасем
И это небо в надеждах
звездных.

Спасем планету —
наш добрый дом.
Пока не поздно,
пока не поздно!
ПРИПЕВ:
Рядом, рядом радость
и беда.
Надо, надо твердый дать
ответ.
Солнечному миру —
Да! Да! Да!
Ядерному варьому —
Нет! Нет! Нет!

I.

МОЯ ПЕРША зустріч з ансамблем «Діалог» була випадковою. В київському Палаці спорту він виступав разом з ВІА «Фестиваль». І хоч я знав, що «Діалог» посів третє місце, а його керівник визнаний кращим солістом на фестивалі популярної музики «Весняні ритми. Тбілісі-80», квиток придбав перш за все на «Фестиваль», який у той час, влітку 1981 року, стрімко

про забуту роль» на вірші Юрія Левітанського, «Підлешування» на вірші Євгена Євтушенка, «Під прямим кутом» на вірші Арсенія Тарковського тощо. Поклав ці глибокі вірші на музику художній керівник рок-групи Кім Брейтбург.

Наступного дня після концерту я зустрівся з керівником рок-групи Кімом Брейтбургом.

КОР: Як склався ваш ансамбль?

БРЕЙТБУРГ: Спочатку я і мої друзі грали в шкільно-

Найчастіше її виконавці є і авторами свого репертуару. У вас дещо незвичний сплав: музика своя, а тексти належать славновісним поетам.

БРЕЙТБУРГ: На жаль, у нас нема свого поета, хоч ми іноді й пишемо тексти пісень. Тому ми звертаємося до високих зразків вітчизняної поезії. Наша позиція проявляється не лише в музиці, а й у відборі текстів. Ми шукаємо поезію глибоку, філософську, пристрасну. Голосні наші творчі пошуки зосереджені на органічному

ТРИ ЗУСТРІЧІ З «ДІАЛОГОМ»

ЗІРКИ
РАДЯНСЬКОЇ
ЕСТРАДИ

йшов до зеніту популярності. Виконання пісень на музику М. Дунаєвського з телефільму «Д'Артаньян і три мушкетери» особливо посприяло цьому.

Перший концертний відділ надали «Діалог». Напівтемряву залу заповнили густі акорди електронних клавішних інструментів. Насторожених глядачів брала в полон несподівана музика сюїти «Під одним небом» на вірші С. Кірсанова. Коли звучала кульмінаційна «Шоста заповідь», це вражало. Надзвичайно сильним був емоційний вплив музики.

Свій виступ «Діалог» завершив пристрасною композицією «Кіоск звукозапису» на вірші Є. Євтушенка.

Мажорно-пустотливі пісенки «Фестивалю» так і не змогли того вечора завоювати зал... Пам'ятаю знову і знову поверталося до широкій музики «Діалог».

II.

В ДРУГЕ з групою «Діалог» зустрівся восени 1982 року, під час її гастролів в Кіровограді.

Знову, як і першого разу, були приємні несподіванки. Насамперед концерт був цікавим відовищем (звичайні й «рідкі» слайди, лазер, інші світлові ефекти органічно доповнили талановиту музику рок-групи). Нестандартним був концерт і за формою. В першому відділі «Діалог» показав концерт-поему «Я — Людина» — програмний, антивійськовий твір. В другому — різні за стилем і характером пісні: «Квадратна людина», «Сон

му ансамблі. Віктор Литвиненко (гітара), Анатолій Дейнега (ударні інструменти) і я жили в одному дворі. Через пару років ансамбль розпався — двоє музикантів пішли в армію. Але через два роки ми знову зібралися разом. З'явилася база — Будинок культури Миколаївського суднобудівного інституту. Прийшли до нас ще два ентузіаста — Віктор Радієвський (бас-гітара, вокал) і Сергій Васильченко (гітара, клавішні інструменти, вокал). На одному з аматорських концертів нас побачив представник Миколаївської філармонії. Деякий час ми працювали в складі ВІА «Співучі юнці». 1978 року ансамбль обрав самостійний шлях. Так народився «Діалог». Зараз ми працюємо в Кемеровській філармонії.

КОР: Якого стилю дотримується група?

БРЕЙТБУРГ: Ми граємо в стилі «арт-рок» або «симфо-рок». Тобто виконуємо великі твори, де використовуємо елементи класичної музики, інтерпретуючи їх засобами електронних клавішних інструментів.

Ще в 1979 році відбувся мій дебют як композитора — на сцені Донецького оперного театру була поставлена рок-опера «Слово про Ігоря похід...». Наступна наша велика робота — «Я — Людина», створена за поемою Ю. Марцінків'юса. Поема має підзаголовок: «Коротка меса». У творі йдеться про місце Людини у Всесвіті, про торжество людського розуму.

КОР: Рок-музика — перш за все авторська музика,

поєднанні рок-музики і суцільної поезії.

КОР: Над чим працювати-ме «Діалог» в найближчій перспективі?

БРЕЙТБУРГ: Над новою антивійськовою композицією «Поділ зі мною» на вірші народного поета Литви Юстаса Марцінків'юса, а також над циклом пісень на вірші Арсенія Тарковського. Їх основна тема — соціальна активність і моральна чистота людини. Будуть написані композиції і на вірші інших поетів. Стилістика їх буде теж різною — від елементів «нової хвилі» до так званого стилю «електро-поп». Продовжимо співробітництво з фірмою грамзапису «Мелодія».

III.

ТРЕТЮ зустріч з рок-групою «Діалог» мені, як і багатьом шанувальникам естради, подарувала фірма «Мелодія». В кінці минулого року вийшов перший мінійон ансамблю, який ще раз переконує в серйозності намірів музикантів. Поряд з відверто танцювальною піснею «Маргарита» — поліфіонічна композиція Кіма Брейтбурга «Тільки ти», яка демонструє віртуозне володіння синтезаторами. Особливо привабливе пісня «Шіркун» на вірші Арсенія Тарковського. Тут зміст, музика, форма, аранжування, голос співака поєднуються в чарівний, хвилюючий сплав.

Крутиється маленький диск, вибігає з-під алмазної голки чарівна звукова доріжка. Третя, але не остання зустріч з «Діалогом»...

А. КРУПСЬКИЙ.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«ХТО ВИ, МУЗИКИ? ЧИЙ ВИ?»

Так називалася опублікована 1 березня ц. р. проблемна стаття, у якій було зачеплено проблеми роботи рестораних ВІА області. На виступ газети надійшли відповіді від в. о. начальника обласного управління культури В. І. Махоріної, другого секретаря Олександрійського міськкому ЛКСМУ О. О. Крайча і директора кіровоградського ресторану «Весна» М. О. Смілянського. До цього часу не прореагували на виступ газети Олександрійський міський відділ культури, керівництво Олександрійської райспоживспілки Кіровоградського міським комсомолу, міське об'єднання громадського харчування.

В. І. Махоріна у своєму листі до редакції повідомляла таке:

«Управління культури обласного комітету ЛКСМУ рейд-перевірку діяльності вчорашньо-інструментальних ансамблів ресторанів Кіровограда, Олександрії і Світловодська. Матеріали перевірки та газетної статті обговорено на місцях, у міських відділах культури. За підсумками перевірки проведено семінар-нараду з участю завідувачів відділами культури, керівників ресторанних ВІА, представників комсомольських організацій міст Кіровограда, Олександрії, Світловодська.

На семінарі-нараді було заслухано питання про результати рейд-перевірки роботи ресторанних ВІА, проаналізовано факти, викладені у статті «Хто ви, музики? Чий ви?»; присутні ознайомилися з основними вимогами до ВІА, які обслуговують ресторани. Були затверджені заходи по покращенню роботи ВІА, що обслуговують ресторани. Зокрема, ними передбачено:

— переглянути та обновили діючий репертуар ВІА, виключивши окремі слабкі в ідейно-художньому плані музичні твори;

— розробити та затвердити плани-графіки підготовки та випуску нових музичних програм ВІА ресторанів перелічених міст;

— провести нарадестачію учасників ВІА, що обслуговують ресторани області.

Заходи передбачають також своєчасну реставрацію та ремонт обладнання, апаратури, музичних інструментів, забезпечення всіх учасників ансамблів єдиною формою.

З 30 березня по 3 квітня проходило прослуховування й затвердження програм ВІА на другий квартал. Іде підготовкою до палестестачію учасників ВІА, яка відбудеться у грудні 1984 року, посилюється комсомольська робота серед них. Вирішується питання організації обміну досвідом з кращими колективами ресторанних ВІА республіки.

**Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.**

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; натораторської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103

Зам. 232. Тираж 69 100.

Газета виходить в містотрон, четверо і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

На українськом языке.

БК 04103.

Обсяг 0.5 друку арк